

borg Amts 3die Valgkreds; men da det nu er Tilfældet, at denne Bane kan ventes at blive saa meget dyrere, end vi have betinget, saa haaber jeg, at dette skal bringe endnu Flere til at stemme imod Regjeringens Forslag, hvis ikke noget af de andre Forslag skulde gaae igjennem. Jeg skal dernæst tilføie, at jeg aldrig kunde give min Stemme til at betro den nuværende Regjering saameget, som der er forlangt til Jernbaneanlæg, naar der ikke var sat bestemte Linier i Lovforslaget. Jeg kjender fra tidligere Tid Udtalelser, navnlig fra den nuværende ærede Indenrigsminister, som vise, at det egentlig er ham om at gjøre at faae forskjellige Tverbaner her i Landet, men at han derimod ikke lægger nogen Vægt paa at faae Længdebaner. For ham ere saadanne Baner det Secundaire, Tverbanerne derimod det Principale, for mig ere Længdebanerne derimod det Principale, og Tverbanerne det Secundaire, og det vil jo altsaa være naturligt, at jeg ikke kan give min Stemme til at give ham Carte blanche med Hensyn til, hvorledes han vil bruge Pengene til Jernbaneanlæg, naar Linierne ikke ere bestemte.

Indenrigsministeren: Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand har tillagt mig den Anskuelse, at jeg kun kunde interessere mig for Tverbaner og ikke for Længdebaner, da er det fuldstændig urigtigt, og han vil forgyæves gjøre Forsøg paa at begrunde denne sin Paastand; den mangler al Grund, den er complet greben ud af Luften. Naar den ærede Taler bemærkede, at der var en Uoverensstemmelse mellem min ærede sidste Formand i Ministeriet og mig, kan jeg kun sige, at jeg, efterat have sat mig ind i denne Sag, fag godt jeg formaaede, havde en Samtale med min ærede Formand, og der var da en fuldkommen Samstemning imellem os angaaende den Linie, som vilde være at udføre, hvis Lovforslaget blev til Lov; der var ikke Spor af Meningsforskjel mellem os i den Henseende. Det er blevet bemærket, at mine Dittringer skulde have foranlediget, at Sir Peto ikke nu vilde gaae ind paa saa billige Villkaar som tidligere, fordi jeg nemlig skulde ønske at føre Banen om ad Fredericia. Jeg vil dertil bemærke, at jeg aldeles ikke har havt nogen-

somhelst Forhandling med den paatænkte Entreprenur; Sagen staaer altfor chaotisk, altfor forvirret og broget, til at jeg skulde vove paa at inblade mig i alvorlige Underhandlinger med en Forretningsmand derom. Jeg vil dertil føie, at efter min Opfattelse kan Linien ikke for den Sum, der er sat i Loven, føres om ad Fredericia; men vedlages Loven i den Skikkelse, hvori den er forelagt, var det jo muligt, at en senere Lovgivningsmagt kunde komme til den Beslutning, at Banen skulde føres om ad denne Vej; men for 300,000 Rb. pr. Meil troer jeg ikke, det vil være muligt. Efter det Indtryk, den ærede Rigsdagsmands Foredrag gjorde paa mig, afkræftede han ikke de Indvendinger, der ere gjorte imod hans § 11; det lykkedes ham virkelig ikke at gjenbringe, at der her var holdt et Haab frem, til hvis Opfyldelse der er en overordentlig fjern Udsigt. Jeg skal dertil føie, at den ærede Rigsdagsmand har sin egen Maade at bygge Baner paa; han vil nemlig bygge dem stykkevis, 1 à 2 Meil ad Gangen; men det er en Maade, som er overordentlig kostbar, thi saadan en enkelt Meil kan jo ikke drives alene. Jernbanen søger sine egne Veie og har sine egne Stationer, og Udførelsen af Jernbaner stykkevis vil derfor blive overordentlig kostbar. Den ærede Rigsdagsmand har til Støtte for, hvad der er anført i den af ham foreslaaede § 12, beraabt sig paa sin ubekjendte „Sagkyndige“; man kan jo ofte høre sig for et Navn og sige: den Mand anerkjender jeg som sagkyndig; men det kan man virkelig ikke gjøre, naar Vedkommende, saaledes som her, er aldeles ubekjendt. Regjeringen kan beraabe sig paa sine Sagkyndige — det er iøvrigt ofte taget Regjeringen en heel Deel ilde op, naar den har gjort det, man har sagt: det maa Regjeringen ikke gjøre, den skal selv være sagkyndig — men som sagt, Regjeringen kan beraabe sig paa sine Sagkyndige; thi man veed hvem den beraaber sig paa, men der er Ingen, der veed, om den ærede Rigsdagsmands Sagkyndige er en saadan Sagkyndig, som man vil høre sig for, og navnlig kan man ikke gjøre det i en Sag, som ligger saa aldeles lys for som her. Det tør ikke anses som noget saa Verdensbekjendt, hvem der er den ærede Rigs-